

alle kommunale forvaltningssager rejser for Venstre et meget væsentligt problem i forhold til det lokale selvstyre. Hvordan afgrænses kompetencen mest hensigtsmæssigt? Vi mener, at det bør være lovgiver, der også med Ombudsmandens egen praksis som vigtig retskilde i højere grad via en formulering i loven skal afgrænse kompetencen.

Det er også for Venstres kommunalpolitikere af afgørende betydning, at det af loven fremgår, at der skal tages hensyn til de særlige vilkår, herunder det lokale selvstyre, og hvordan det virker.

Det er af uhyre stor betydning for Venstre, at det kan ses i loven, at Ombudsmandens indseende med kommunernes forvaltning er en retligt præget virksomhed. Vi ønsker således en beskrivelse af den retlige virksomheds afgrænsning over for kommunernes budgetmagt. Vi ønsker en afgrænsning, der cementerer, at Ombudsmanden skal lægge til grund, at det er kommunalbestyrelsen, der inden for gældende rets rammer fordeler kommunernes ressourcer, og at denne vurdering af, hvordan ressourcerne skal fordeles, er af politisk karakter og derfor helt naturligt er forskellig fra kommune til kommune.

Vi har i Retsudvalgets beretning konstateret, at ombudsmandsudvalget ikke har villet lægge forholdene mellem Ombudsmanden og kommunaltilsynet i faste rammer. Venstre finder det i den forbindelse naturligt, at vi også får diskuteret Ombudsmandens kompetence over for kommunaltilsynet og også på dette område overvejer, om ikke afgrænsningen mere naturligt skal foretages af Folketinget, i det omfang det nu kan beskrives i en lov uden at gøre det virkelige liv for Ombudsmanden helt umuligt.

For at borgerne virkelig kan føle, at Ombudsmanden er deres garant for retssikkerheden over for den offentlige forvaltning, er det vigtigt, at ombudsmandsembedet fortsat er personligt. Derfor må sagsmængden også være af et sådant omfang, at Ombudsmanden selv kan både præge og overskue sit embede.

Derfor er vi i Venstre meget optaget af, om man ikke, når man udvider borgernes retssikkerhed over for den kommunale forvaltning, uden at svække retssikkerheden samtidig kunne fritage Ombudsmanden for de sager, hvor der i forvejen må antages at være en særlig retssikkerhed, fordi sagerne afgøres af kollegiale nævn, der i sagsbehandlingsformen kommer meget tæt på domstolene. Den diskussion har vi

haft i Retsudvalget, men den er ikke tilendebragt, og jeg vil gerne her benytte lejligheden til at rette en varm tak til professor Bent Christensen, der på en særlig fin måde har hjulpet os – ikke til en afklaring, for den må vi jo selv nå til, men til at få afdækket nogle områder.

Vi har mærket os, at der er givet udtryk for den opfattelse, at man ikke ved en generel regel kan afskære Ombudsmanden fra at have indseende med domstolslignende nævn, men at alle love, der indeholder klageadgang til domstolslignende, nævn skal gennemgås.

Vi vil godt grave lidt mere i den påstand for at se, om det ikke i hvert fald for nogle råds og nævns vedkommende skulle være muligt at finde en mere enkel løsning, der kan indbygges i ombudsmandsloven og/eller i forvaltningsloven eller andre generelle love.

Jeg vil ikke sige, at vore overvejelser er blevet lettere efter udvalgsarbejdet. Jo flere elementer, der tages med i overvejelserne, jo vanskeligere bliver det at træffe en afgørelse, og vi føler, at der stadig er lang vej til et resultat og mange ting, der skal afdækkes; men vi er foreløbig meget tilfredse med, at det er lykkedes i fred og fordragelighed og næsten enighed at afgive en beretning, der viser, hvor vi er enige, og hvor der er problemer, som vi er enige om fortsat skal belyses og granskes.

Vi lover i Venstre fortsat at arbejde konstruktivt og ser meget gerne, at arbejdet kan munde ud i en bred flertalsindstilling til Folketinget. Vi vil gøre vort til, at Ombudsmanden ikke bliver offer for partitaktiske hensyn.

Helge Adam Møller (KF):

Da dette lovforslag, vi nu behandler, er en uændret genfremsettelse af det forslag til lov om Folketingets Ombudsmand, som i sidste samling hed lovforslag nr. L 92, og som vi førstebehandlede den 9. december 1994, kan jeg henvise til den tale, jeg dengang holdt som ordfører for den konservative folketingsgruppe. De synspunkter og de overvejelser, som jeg den dag gjorde, er fortsat gældende.

Den 9. december sidste år gjorde jeg bl.a. opmærksom på, at der i den konservative folketingsgruppe var en betydelig skepsis over for dele af lovforslaget, og jeg kan sige, at den skepsis ikke er mindre i dag knap 1 år senere. Vi er ikke overbevist om – være sagt lige ud snarere det modsatte – at Ombudsmanden skal have udvidet sine muligheder for at kontrollere, hvad der sker i kommunerne.